

2. Проведення семінарів-дискусій із обговорення тем, пов'язаних із розумінням значення та ролі римської філософської та грецької філософської думки та їх визначальний вплив на формування римської правової системи за участі фахівців із філософії, філософії права, а також літературознавства та мовознавства.

3. Підготовка візуальних схем та таблиць із порівнянням правових інститутів і явищ римського приватного права та чинного цивільного і цивільного процесуального права.

4. Створення умов для найповнішого розкриття творчого потенціалу студентів, індивідуальним завданням для яких можуть стати, зокрема, авторський переклад текстів римських юристів українською мовою.

Саме в процесі вивчення римського приватного права можна прослідкувати правильність вибору майбутньої професії, рівень творчого потенціалу студента, його емоційне та особисте ставлення до основ права, а також ціннісні орієнтації, що, безумовно, стане корисним для подальшого виховання та навчання.

Хочеться, підсумовуючи, зазначити, що вивчення римського приватного права є основою підвищення рівня правосвідомості майбутніх юристів, істотного розширення їх світогляду, формування професійних навичок та вмінь, яких з успіхом можна навчатися у римських юристів.

Ільницька Н. Ф., старш. викл.
кафедри теорії та історії держави і права

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ВИКЛАДАЧА У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

На сьогоднішній день викладання навчальних дисциплін в університетах вимагає не лише викладення навчального матеріалу, необхідного для ознайомлення та набуття студентами знань з відповідного предмету, але й висвітлення проблемних питань, що існують у певній галузі знань, ознайомлення слухачів з останніми досягненнями науки та особливостями практичного застосування отриманих знань.

Залучення наукової складової до навчального процесу надасть змогу опанувати не лише мінімальний понятійний апарат, отримати теоретичні знання з дисципліни, але й дасть розуміння загального стану відповідної проблеми, ступеню її розроблення та можливих шляхів вирішення, вкаже на зв'язок відповідної проблеми з суміжними проблемами галузі й навіть на міжпредметні зв'язки. Це також буде сприяти формуванню у студентів наукового творчого мислення, вміння виявляти проблеми та знаходити шляхи їх вирішення, критично оцінювати думки колег, а не лише запам'ятовувати та відтворювати навчальний матеріал.

Процесу утвердження наукової складової при викладанні навчальних дисциплін може сприяти проведення проблемних лекцій, коли відбувається розгляд окремо взятої проблеми відповідного напрямку або декількох важливих, пов'язаних між собою проблем. Через брак часу, що виділяється на лекційне викладення матеріалу, проблемною може бути частина лекції. Саме такі лекції нададуть можливість викладачеві поділитися з результатами своїх наукових пошуків, що є дуже важливим як для будь-якого дослідника, так і для студентів, адже вони зможуть більш глибоко ознайомитися не лише з самою проблемою, але й дещо побачити процес наукового пошуку, познайомитися з особливостями наукової творчості.

Звичайно, проведення проблемних лекцій передбачає підготовку не лише викладача, але й студентів, адже для розгляду та розв'язання відповідної проблеми необхідно володіти базовим навчальним матеріалом з відповідної теми. З цією метою викладачем заздалегідь має бути або визначено перелік джерел, що містять необхідну базову інформацію, або надано відповідні матеріали для попереднього ознайомлення, або прочитано лекційний матеріал, необхідний для подальшого розгляду відповідної проблематики. Можливо поєднання цих підготовчих заходів.

У процесі практичної, а особливо самостійної роботи, викладач може безпосередньо залучати студентів до дослідницької діяльності, формулюючи відповідні наукові проблеми, вказуючи на методи їх вирішення та матеріали, що можуть бути використані у роботі. Вирішення окремих проблем або частин однієї проблеми різними студентам чи групами студентів та наступне об'єднання та узагальнення результатів їх наукових пошуків закладає підвалини для наступної наукової діяльності студентів, знайомить їх з науковою творчістю, формує навички роботи в команді, де кожен виконує свою роботу, викликає зацікавленість як у самому процесі дослідження, так і в його результатах.

Важливим напрямком наукової реалізації викладача є також наукове керівництво магістерськими дипломними роботами. Найкращого ефекту співпраці викладача і студента в цьому напрямку, досягнення якісного результату такої співпраці можливо досягти при керівництві роботами, теми яких відповідають сфері наукових інтересів викладача. Саме тоді він, володіючи інформацією про стан досліджуваної проблеми, може визначити найкращий напрямок пошуків для студента-випускника, сформулювавши завдання дослідження, вчасно вказати на помилки та порекомендувати відповідні джерела для роботи.

Таким чином, використання результатів наукових досліджень викладачем в навчальному процесі закладає основи для формування наукового мислення студентів і є запорукою надання справжньої університетської освіти.

Карякіна О. Ю., асистент
кафедри цивільного та трудового права

ВИКОРИСТАННЯ НАУКОВО-ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ДОГОВІРНОГО ПРАВА

Актуальність теми зумовлена змістом та формами вищої юридичної освіти, які трансформуються у зв'язку з переходом до Болонської системи, виникненням нових економічних, соціальних та правових умов у суспільстві.

Викладач має бути «сучасним» з огляду на зовнішні події та тенденції правового життя, що вимагає пошуку інноваційних форм та методів проведення семінарських занять, які забезпечують підготовку конкурентоспроможних фахівців. Викладач повинен знати та методологічно-коректно застосовувати способи модернізації юридичної освіти, що впливає на підвищення її якості в умовах конкуренції вищих навчальних закладів.

На нашу думку, педагогічна інноватика є важливою частиною модернізації юридичної освіти в умовах сьогодення. Інноваційна діяльність викладача має здійснюватись поряд з класичними методами викладання, витримуючи рівновагу між теоретичною та практичною складовою.